Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 16/08/2022 a les 12:30

La veritable història de «La rumba de Barcelona»

L'argentí Gato Pérez va reinventar la rumba i va retratar la Barcelona preolímpica

Adaptació d'una il·lustració d'Ester Montjer

Al llarg dels segles, els catalans hem configurat un paisatge sonor que ens fa recognoscibles davant el món. La majoria són cançons que han nascut als Països Catalans, i moltes han tingut una trajectòria internacional -curta o llarga- o han estat veritables peces intergeneracionals. També hi ha peces compartides amb altres països propers (per exemple "En Joan petit"), que ajuden a dibuixar un imaginari polièdric de la Mediterrània format amb aspectes identitaris compartits amb altres cultures germanes.

El desembre de 2014, vam publicar un número especial (el 231) amb 100 cançons que tenen associades 100 històries per descobrir que algunes de les melodies que considerem nostres també han tingut un recorregut internacional i que han aconseguit emocionar Albert Einstein i **Igor Stravinski**, han fet emmudir dos presidents dels Estats Units o han cridat a la lluita en contra dels totalitarismes arreu del món. Al llarg d'aquest mes d'agost, anirem recuperant la veritable història d'algunes de les cançons del recopilatori, des de temes tradicionals a *hits* de la Nova Cançó, passant per peces emblemàtiques d'**Antònia Font** o **Els Catarres**. Avui descobrim què hi ha darrere de "La rumba de Barcelona".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=b0jenna0FEc
Xavier Patricio Pérez, conegut artísticament com a **Gato Pérez**, és d'aquells artistes que per fer les lletres de les composicions suquen ?la ploma al cor', per dir-ho en paraules del poeta Joan Salvat-Papasseit. Algunes de les seves cançons en català i castellà tenen l'autenticitat de l'experiència viscuda i ajuden a dibuixar millor el personatge. El **Gato** va arribar de l'Argentina a

Barcelona l'any 1966, quan només tenia 15 anys. Ell mateix ens ho explica a la seva "Rumba dels 60": ?Un matí de primavera del que aviat farà dotze anys/ arribava a la ciutat per la porta que té al mar.../ Un ambient cosmopolita i d'una gran activitat/ va sorprendre gratament aquell noi a l'arribar,/ quasi 30 anys captiva no havien pogut canviar/ l'enèrgica ciutat que començava a despertar'.

I mentre Barcelona es despertava del malson dictatorial, **Gato Pérez** va descobrir la ciutat i els seus habitants. Després de passar per diferents formacions de l'entorn de **Zeleste** (com **La Rondalla de la Costa** o l'**Orquestra Plateria**), el seu amic Jordi Vilella el va dur a una actuació de rumba a les festes de Gràcia. Era l'agost de 1977 i la vida musical del **Gato** va prendre un nou camí. La seva aposta musical va revolucionar la rumba. Per fer les seves cançons va canviar algunes harmonies i, sobretot, va dotar el gènere d'unes lletres ben elaborades i de gran qualitat.

Podem dir que dues de les grans passions de **Gato Pérez** eren la rumba catalana i Barcelona, especialment la ciutat dels barris i de la gent. Amb la cançó "La rumba de Barcelona", el músic i lletrista dona una petita lliçó sobre els orígens de la rumba i un catàleg fenomenal dels barris més populars de la gran Barcelona: ?Somorrostro, Bon Pastor,/ Hostafrancs, la Guineueta,/ Sants, Carmelo, Guinardó,/ Poble Sec, Barceloneta'. A l'extens catàleg hi trobem a faltar alguns barris com Sarrià, l'Eixample o el Raval (que a l'època es deia ?barri xino'). El millor del cas és que la coneixença de tots aquests racons és per experiències pròpies, ja que li agradava passejar, sobretot de nit, per tota la ciutat.